

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, a JUDr. Aleše Korejtky ve věci žalobce: **D.E.**, bytem „X“, zastoupeného **JUDr. Ervínem Perthenem, MBA, advokátem**, se sídlem Velké nám. 135/19, 500 03 Hradec Králové, **proti žalovanému: Odvolací finanční ředitelství, IČ 72080043, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.2016, č.j. 19943/16/5100-31461-700796,**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Vymezení věci:

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 09.05.2016, č.j. 19943/16/5100-31461-700796, kterým bylo změněno rozhodnutí – výzva k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem Finančního úřadu pro Pardubický kraj, Územního pracoviště v Chrudimi ze dne 8.12.2015, č.j. 1512275/15/2804-00460-606290, kterou byl podle § 171 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 357/1992 Sb.“) ve spojení s § 57 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, vyzván žalobce jako ručitel k zaplacení daňového nedoplatku na dani z převodu nemovitostí v částce 150.708,- Kč, tak, že ve výroku napadeného rozhodnutí byl žalobce vyzván k zaplacení daňového nedoplatku na dani z převodu nemovitostí v částce 141.468,- Kč, v ostatním zůstal výrok napadeného rozhodnutí beze změny.

Žalobní body:

V žalobě žalobce rozporuje postup žalovaného ohledně odmítnutí znaleckého posudku, který předložil jako důkazní prostředek, přičemž žalovaný současně posudek detailně porovnal s použitou pomůckou pro stanovení daně. Takový postup považuje žalobce za nepřezkoumatelný. Žalovaný při porovnání obhajoval použití kontrolního posudku, který správce daně vypracoval, a neakceptoval žalobcův posudek jako důkazní prostředek, když okazoval na jeho určité nesrovnalosti. Žalobce rovněž nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by jím předložený posudek byl nevěrohodný. Dále namítá, že žalovaný nepostupoval v souladu s ust. § 6 odst. 2 daňového řádu, neboť má za to, že měl-li pochybnosti o předloženém znaleckém posudku, pak měl vést v součinnosti s žalobcem postup k odstranění pochybností. Z důvodu specifického postavení žalobce jako ručitele měl žalovaný rovněž dbát zásady zdrženlivosti a přiměřenosti, na obhajobu tohoto tvrzení uvádí rozsudek nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 26.10.2005, č.j. 1 Afs 86/2004-54 nebo ze dne 13.3.2008, č.j. 5 Afs 174/2004-68 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). V důsledku tohoto postupu nezjistil žalovaný dostatečně skutkový stav. Ohledně jím předloženého posudku dále žalobce nesouhlasí s argumentací žalovaného a považuje ji za chybnou a nelogickou. Žalovaný tím dle žalobce jednal v rozporu s § 1 odst. 2 daňového řádu.

Žalobce rovněž odmítá argumentaci žalovaného týkající se nevěrohodnosti znaleckého posudku založené na faktu porovnání s dalším znaleckým posudkem č. 2/3696/2016 týkajícím se stejných nemovitostí, když žalobcem předložený posudek byl vypracován ke dni 21.2.2013 a druhý zmíněný posudek ke dni 25.9.2015. Je tedy dle žalobce logické, že se ve svých závěrech mohou posudky lišit.

Žalobce se cítí být krácen na svých právech i v ústavněprávní rovině a v této souvislosti odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 21.4.2009, sp.zn. II ÚS 703/06. Žalovaný porušil princip proporcionality a od počátku odmítal vše, co bylo ve prospěch žalobce. Dále žalobce poukazuje na možnost změny stanovení daně v odvolacím řízení a odkazuje na rozsudek NSS ze dne 14.4.2009, č.j. 8 Afs 15/2007-75, dle kterého je v odvolacím řízení přípustná změna způsobu stanovení daně. Dle žalobce se na předložení znaleckého posudku lze dívat jako na splnění jeho daňové povinnosti, což dává odvolacímu orgánu prostor pro zvážení, zda jsou stále stanoveny podmínky pro stanovení daně podle pomůcek.

Dále se žalobce vyjádřil k nesrovnalostem zjištěným správcem daně a žalovaným ve znaleckém posudku (sporuje posouzení, které učinil žalovaný ve vztahu ke stanovení indexu vybavení, stanovení polohy pozemku, stanovení indexu trhu s nemovitostmi u objektu rodinného domu; stanovení indexu vybavení u objektu dvojgaráže; úprava ceny a její snížení použitím koeficientu prodejnosti). Žalobce předložil listinu „Vyjádření k výměru daňového nedoplatku k č. ručitele: 7407013680, č.j. 1512275/15/2804-00460-606290“, vypracovanou znalcem Ing. Macháčem.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 5.10.2016 shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že s právními názory žalobce nesouhlasí a v podrobnostech odkazuje na žalované rozhodnutí a spisovou dokumentaci. Žalovaný zdůraznil, že se jedná o daň vyměřenou podle pomůcek, a protože poplatník na výzvu správce daně nepředložil znalecký posudek s oceněním převáděných nemovitostí, správce daně nechal vypracovat pomůcku – kontrolní posudek č. V-675/2013-603 ze dne 17.2.2015. Správce daně tak dospěl ke kvalifikovanému

odhadu daňové povinnosti poplatníka, která byla stanovena co možná nejpřesněji ve smyslu rozsudku NSS ze dne 31.7.2007, č.j. 8 Afs 128/2005 – 126. Žalovaný dále uvedl, že neshledal v provedeném ocenění předmětných nemovitostí závažnější nedostatky, pomůcku posoudil jako přiměřenou a nebyl tak nucen měnit způsob stanovení daně. Vyšlo pouze najevo, že výše nedoplatku se ke dni vydání žalovaného rozhodnutí změnila z důvodu připsání první srážky ze mzdy poplatníka na účet daně. K námitce, že měl odstranit pochybnosti ohledně posudku postupem k odstranění pochybností dle ust. § 89 a 90 daňového řádu, uvádí, že v daném případě byla již daňová povinnost stanovena a řízení se nacházelo ve fázi při placení daní. Ohledně námitek žalobce týkající se neakceptování posudku předloženého žalobcem v podrobnostech odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, kde jsou nesrovnalosti a chyby podrobně rozvedeny a uvedl, že skutečnost, že zaujmul postoj k předloženému posudku a zanalyzoval ho, neznamená, že ho provedl jako důkaz. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem:

Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“) žalované rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dne 21.2.2013 byla uzavřena kupní smlouva mezi H.K., jako prodávající a žalobcem D.E., jako kupujícím, kdy předmětem převodu bylo vlastnické právo k domu č. 86, postaveném na pozemku st. p. č. 135, pozemek st. p. č. 135, budova bez čp/če (garáž) postavenou na pozemku st. p. č. 137, pozemek st. p. č. 137, pozemek poz. p. č. 30/7 a pozemek poz. p. č. 266/1, vše zapsané na listu vlastnictví č. 636 pro katastrální území Topol, obec Chrudim (dále jen „předmětné nemovitosti“). Kupní cena předmětných nemovitostí byla sjednána na 2.410.000,- Kč. H.K. jako prodávající a poplatník daně z převodu nemovitostí ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb. nepodala v zákonné lhůtě přiznání k dani z převodu nemovitostí. Správce daně vyměřil H.K. jako prodávající platebním výměrem ze dne 19.2.2015, č.j. 243562/15/2804-00460-606290 daň z převodu nemovitostí podle pomůcek ve výši 150.708,- Kč. Základem daně byla cena ve výši 3.767.660,- Kč stanovená podle zvláštního právního předpisu ve smyslu ust. § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb., dle kterého základem daně z převodu nemovitostí je cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu, platná v den nabytí nemovitosti, a to i v případě, je-li cena nemovitosti sjednaná dohodou nižší než cena zjištěná; rozdíl cen nepodléhá dani darovací. Je-li však cena sjednaná vyšší než cena zjištěná, je základem daně cena sjednaná.

H.K. vyměřenou daň z převodu nemovitostí nezaplatila. Ve smyslu ust. § 171 odst. 1 a 3 daňového řádu byl k úhradě nedoplatku vyzván žalobce jako ručitel (z titulu kupujícího dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992). Dle ust. § 171 odst. 3 daňového řádu výzvu ručiteli lze vydat, pokud nebyl nedoplatek uhrazen daňovým subjektem, ačkoliv byl daňový subjekt o jeho úhradu bezvýsledně upomenut, a nedoplatek nebyl uhrazen ani při vymáhání na daňovém subjektu, pokud není zřejmé, že vymáhání by bylo prokazatelně bezvýsledné; výzvu ručiteli lze vydat rovněž po zahájení insolvenčního řízení vůči daňovému subjektu. Podmínky pro vydání výzvy ručiteli jsou tedy (1) neuhrazení daňového nedoplatku daňovým subjektem ve stanovené, případně náhradní lhůtě, (2) předchozí nebo následné upomenutí subjektu o úhradu, (3) neúspěšné vymáhání nedoplatku na daňovém subjektu. Podmínky je nutno splnit kumulativně, poslední z nich lze alternativně nahradit zjištěním, že vymáhání by bylo

prokazatelně bezvýsledné. Všechna tato zjištění musí být prokazatelná a jsou součástí odůvodnění výzvy adresované ručiteli.

Ze správního spisu vyplývá, že nedoplatek na dani z převodu nemovitostí nebyl daňovým subjektem prokazatelně uhrazen, H.K. byla jako daňový subjekt o úhradě nedoplatku bezvýsledně upomenuta (vyrozumění o výši nedoplatku ze dne 5.5.2015, č.j. 880026/15/2804-00460-606290) a z provedeného šetření správce daně ke zjištění majetku H.K. (zjišťován zaměstnavatel, peněžní prostředky, vlastnictví vozidel i nemovitostí), bylo zjištěno, že H.K. nevlastní žádný majetek, z kterého by bylo možné uhradit daňový nedoplatek, bylo tedy zřejmé, že vymáhání by bylo prokazatelně bezvýsledné. Dále lze poukázat na to, že platí podle § 171 odst. 3, věta za středníkem daňového řádu, že výzvu ručiteli lze vydat rovněž po zahájení insolvenčního řízení vůči daňovému subjektu. Je-li daňový subjekt dlužníkem v úpadku, z povahy věci je zřejmá zbytečnost prokazování bezúspěšnosti vymáhání daňového nedoplatku, na nějž nadto nelze ani provést daňovou exekuci. Správnost závěru správce daně o bezvýslednosti případného vymáhání na Haně Klapkové byl potvrzen rovněž tím, že dne 16.3.2016 vydal Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích vyhlášku č.j. KSPA 44 INS 6218/2016-A-2/celk.2 o zahájení insolvenčního řízení ve věci dlužníků B.K. a H.K.. Postup správce daně, kterým vyzval žalobce jako zákonného ručitele k zaplacení nedoplatku na dani z převodu nemovitostí, byl s ohledem na shora uvedené okolnosti zcela správný a v souladu s ustanovením § 171 odst. 3 daňového řádu.

Pokud jde o způsob stanovení daně, pak žalobce byl jako ručitel pro nesoučinnost H.K. se správcem daně vyzván dne 10.9.2014 k předložení znaleckého posudku s oceněním převáděných nemovitostí výzvou k poskytování údajů pro správu daní č.j. 1311205/14/2804-24400-606290, když žalobce dne 11.9.2014 telefonicky sdělil, že znalecký posudek nemá a znalci k vypracování nežadá. Tato okolnost je prokázána úředním záznamem ze dne 4.11.2014 a žalobce ji nespороval. Toto neposkytnutí součinnosti žalobcem jako ručitelem je ve věci podstatné. Následně správce daně přistoupil ke stanovení daně pomocí pomůcky bez součinnosti daňového subjektu. Stanovit daň podle pomůcek lze mimo jiné i za podmínek stanovených v § 90 odst. 4 daňového řádu, tedy neposkytne-li daňový subjekt potřebnou součinnost k odstranění pochybností. Přesto, že daňový řád upřednostňuje stanovení daně dokazováním, neboť správné zjištění a stanovení daně je prvořadým cílem správy daně, za určitých okolností však může být daňová povinnost stanovena náhradním způsobem. Tak tomu bude především tehdy, nesplní-li daňový subjekt některou ze svých zákonem stanovených povinností při dokazování svých daňových tvrzení v takovém rozsahu, že výsledky provedeného dokazování neumožňují spolehlivě stanovit daň dokazováním či neposkytne-li správci daně potřebnou součinnost k odstranění pochybností podle § 90 odst. 4 daňového řádu. (Josef BAXA, Ondřej DRÁB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽIŠKOVÁ: Daňový řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011, s. 1880. ISBN: 978-80-7357-564-9. In: ASPI [právní informační systém]).

Jak již uvedeno, v posuzovaném případě správce daně vyzval výzvou k poskytování údajů pro správu daní č.j. 1311205/14/2804-24400-606290 žalobce k předložení znaleckého posudku ke stanovení ceny předmětných nemovitostí ve smyslu ust. § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb. Žalobce dne 11.9.2014 telefonicky sdělil, že znalecký posudek nemá a znalci k vypracování ho nežadá. Žalobce byl vyzván k úhradě daňového nedoplatku až dne 8.12.2015, č.j. 1512275/15/2804-00460-606290, měl tedy dostatek času nechat vypracovat znalecký posudek k ocenění předmětných nemovitostí a poskytnout správci daně potřebnou součinnost za účelem stanovení daně. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že

žalobce ve smyslu ust. § 90 odst. 4 daňového řádu neposkytl správci daně potřebnou součinnost k odstranění pochybností a ten byl nucen přistoupit ke stanovení daně pomocí pomůcky, tento postup správce daně odpovídá zákonu a nelze mu nic vytknout.

Nemůže být důvodná námitka žalobce, že měl správce daně odstranit pochybnosti o žalobcem předloženém znaleckém posudku v součinnosti s žalobcem postupem k odstranění pochybností, když žalobce předložil znalecký posudek až jako součást odvolání, v době kdy byla daň stanovena podle pomůcek právě proto, že prodávající ani žalobce jako ručitel neposkytl součinnost. Postup k odstranění pochybností ve smyslu ust. § 89 a § 90 daňového řádu je postup směřující ke správnému a úplnému zjištění a stanovení daňové povinnosti, který je fakultativně realizován v rámci nalézacího řízení, přičemž žalobce byl k součinnosti k odstranění pochybností vyzván. V daném případě však byla daňová povinnost stanovena dle pomůcek z důvodu neposkytnutí součinnosti poplatníkem daně a rovněž žalobcem v nalézacím řízení, výzva k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem byla vydána ve fázi placení daní.

Daň podle pomůcek je tak stanovena tehdy, pokud daňový subjekt vůbec na výzvu správce daně nereaguje nebo nevyvine řádné úsilí k tomu, aby správci daně svou daňovou povinnost řádně prokázal. Avšak i tehdy, je-li daňový subjekt nečinný, musí správce daně vážít, zda má k dispozici dostatek pomůcek, které mu umožní stanovit daň tímto náhradním způsobem dostatečně spolehlivě. Specifikem rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek je, že rozhodnutí o daňové povinnosti není v tomto případě výsledkem dokazování o tom, jaká je daňová povinnost daňového subjektu, ale je postaveno na kvalifikovaném odhadu této daňové povinnosti, nikoliv na jejím přesném stanovení. Z tohoto specifika logicky vyplývá i odlišný okruh otázek, které mohou být předmětem přezkumu rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek v odvolacím řízení. Podle § 114 odst. 4 daňového řádu směřuje-li odvolání proti rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek, zkoumá odvolací orgán pouze dodržení zákonných podmínek použití tohoto způsobu stanovení daně, jakož i přiměřenosti použitých pomůcek. Ustanovení § 114 odst. 4 daňového řádu tak obsahuje speciální úpravu vymezující rozsah přezkumu v případech, kdy daň byla stanovena podle pomůcek. Je-li podáno odvolání proti rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek, je předmětem přezkumu dodržení zákonných podmínek pro stanovení daně tímto náhradním způsobem. Zkoumání zákonnosti se omezuje na zjištění, zda byly naplněny podmínky, za nichž lze k vydání rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek přikročit z hlediska dodržení procesního postupu, tak i podmínky hmotněprávní. Zákonnost rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek je podmíněna i přiměřeností užitých pomůcek. Odvolací orgán tak je při přezkumu zákonnosti povinen zvážit i kvalitu pomůcek ve vztahu k dané věci, tedy zda pomůcky byly adekvátní, zda pomůcky byly správně hodnoceny či zda se správce daně nedopustil procesních pochybení při součinnosti s daňovým subjektem např. tím, že mu neumožnil se s pomůckami seznámit. (Josef BAXA, Ondřej DRAB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽIŠKOVÁ: Daňový řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011, s. 1880. ISBN: 978-80-7357-564-9. In: ASPI [právní informační systém]).

V posuzovaném případě neshledal žalovaný ani v tomto postupu správce daně, a krajský soud se s tímto závěrem ztotožňuje, žádné pochybnosti. Správce daně při ocenění převáděných nemovitostí a stanovení daně použil následující pomůcky: zjištění z místního šetření ze dne 16.10.2014, stavební a projektovou dokumentaci ze dne 20.3.2006 a 26.7.2006 týkající se výstavby předmětných nemovitostí, kolaudační rozhodnutí Městského úřadu v Chrudimi, č.j. CR038385/2007 STO/Št, list vlastnictví č. 636 pro obec Chrudim, katastrální

území Topol platný k 1.3.2013, technickou zprávu o výstavbě venkovního bazénu. Správce daně nechal vypracovat pomůcku – Kontrolní posudek č. V-675/2013-603 ze dne 17.2.2015 (dále jen „kontrolní posudek“), ve kterém předmětné nemovitosti na základě zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb. ocenil.

Z odůvodnění žalovaného rozhodnutí a ze správního spisu vyplývá, že správce daně při tvorbě kontrolního posudku vycházel ze zjištění z místního šetření ze dne 16.10.2014, z kupní smlouvy mezi žalobcem jako kupujícím a H.K. jako prodávajícím, ze stavební a projektové dokumentace ze dne 20.3.2006 a 26.7.2006 týkající se výstavby předmětných nemovitostí a z kolaudačního rozhodnutí Městského úřadu v Chrudimi, č.j. CR038385/2007 STO/Št. Správce daně prodávané nemovitosti ocenil dle platných oceňovacích předpisů ke dni právních účinků smlouvy (22.2.2013) a stanovil cenu zjištěnou ve výši 3.767.660,- Kč. Ocenění obsahovalo všechny předmětné nemovitosti se všemi součástmi a příslušenstvími, kromě vrtané studny, o které se správce daně z místního šetření ani přiložené fotodokumentace nedozvěděl, tato skutečnost by však měla vliv na zvýšení ceny nemovitosti, nikoliv na snížení. Odvolací orgán došel k závěru, se kterým se krajský soud ztotožňuje, že cena zjištěná kontrolním posudkem odpovídá ceně dle zvláštního právního předpisu pro zjištění ceny, platné v den nabytí nemovitosti, ve smyslu ust. § 10 odst. 1 písm. a) zákona o oceňování majetku. Použité pomůcky byly adekvátní a byly správcem daně správně hodnoceny, kdy rozhodnutí vychází z ceny stanovené dle kontrolního posudku ve smyslu ust. § 10 odst. 1 písm. a) zákona o oceňování majetku.

Žalobce byl jako ručitel vyzván k úhradě daňového nedoplatku dne 8.12.2015, č.j. 1512275/15/2804-00460-606290. Proti této výzvě se žalobce odvolal dne 7.1.2016 a doložil znalecký posudek ze dne 7.1.2016 č. 1/3695/2016 vypracovaný znalcem Ing. Františkem Macháčem, kterým byla stanovena cena předmětných nemovitostí ve výši 2.473.210,- Kč.

Krajský soud ke stěžejní námitce žalobce uvádí, že žalobcem předložený posudek nebyl hodnocen jako důkazní prostředek, byl v řízení dle ust. § 114 odst. 4 daňového řádu zvažován, zda se stane pomůckou, vzhledem k nesrovnalostem v něm obsaženým však jako pomůcka pro stanovení daně nebyl přijat, tento postup žalovaného je řádně odůvodněn (str. 5 až 7 žalovaného rozhodnutí). Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že posudek, který předložil žalobce, vykazoval řadu nedostatků. Nesprávně byl posouzen stavebně technický stav a stanovení indexu konstrukce a vybavení při ocenění předmětného rodinného domu, kdy v posudku předloženém žalobcem se jedná o stavbu se zanedbanou údržbou s předpokladem provedení menších stavebních úprav vzhledem k tomu, že v druhém nadzemním patře praská obklad ve styku podlahy a stěny koupelny. Ve znaleckém posudku vypracovaném rovněž Ing. Macháčem na tutéž nemovitost ze stejného dne, tj. 7.1.2016 pod č. 2/3696/2016 podle stavu ke dni 25.9.2015 byl technický stav téhož rodinného domu uveden jako dobrý s pravidelnou údržbou. Rovněž v kontrolním posudku byl stavebně technický stav nemovitosti ohodnocen jako dobrý s pravidelnou údržbou na základě faktu, že se jedná o novostavbu (ke dni ocenění stáří šest let) a na základě zjištění a přiložené fotodokumentace z místního šetření. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, který považuje za dostatečně odůvodněný, že snížení stavebně technického stavu v posudku předloženém žalobcem se s ohledem na stáří stavby jeví jako nepodložené. Obdobně závěry týkající se posouzení stavebně technického stavu dvojgaráže, kdy znalec posoudil garáž jako stavbu se zanedbanou údržbou vzhledem k plesnivění zdiva stropního podhledu v pravém zadním rohu stavby, které je třeba odstranit dokončením podlahy, nepřiměřeně snižují celkovou hodnotu garáže. Rozdíl byl i v posouzení

tloušťky obvodových stěn, kdy Ing. Machač zařadil objekt do pásma I – menší než 45 cm, když z kontrolního posudku a odůvodnění žalovaného rozhodnutí vyplývá, že měl použít pásmo II – rovno 45 cm. Dále znalec nesprávně zařadil ocenění venkovního bazénu do ceny venkovních úprav, která je uvedena v ceně rodinného domu. Jedná se o konkrétní a zcela logické výtky a nesrovnalosti, jimiž žalovaný zpochybnil průkaznost žalobcem předloženého posudku. Znalecký posudek předložený žalobcem se dále odlišoval především v částech závisejících na individuálním posouzení znalce. Posudky se rozcházely především ohledně situace na dílčím trhu s nemovitostmi, ohledně významu lokality Topol, úpravy ceny pozemků dle přílohy č. 21 srážkou o 20% a uplatnění koeficientu prodejnosti o 30%, kdy znalecký posudek žalobce přikládá lokalitě mnohem menší význam než kontrolní posudek. Odůvodnění žalovaného a kontrolního posudku, že v dané lokalitě nabídka odpovídá poptávce, neboť se jedná o katastrální území, kde probíhá výstavba rodinných domů a rezidenční zástavba se rozrůstá, považuje krajský soud za dostatečné a realistické. Naopak jako zcela nedůvodné se jeví uplatnění maximální výše snížení koeficientu prodejnosti o 30% z důvodu výrazné místní odloučenosti lokality Topol a srážka dle přílohy č. 21 o 20% z důvodu významnosti lokality z hlediska zeměpisného, kulturního a hospodářského. Takové zhodnocení neodpovídá reálné skutečnosti, neboť se jedná o místní část města Chrudim s počtem obyvatel přesahujícím dvacet tisíc. Nadto jak uvedl žalovaný, taková snížení ceny jsou uplatňována pouze výjimečně a zatím se tak dosud nestalo pro katastrální území Chrudim. Postup žalovaného, který nezařadil žalobcem předložený znalecký posudek mezi pomůcky pro stanovení daně tak krajský soud považuje za dostatečně zdůvodněný.

Nad rámec odůvodnění (*obiter dictum*) krajský soud poukazuje na listinu předloženou s žalobou „Vyjádření k výměru daňového nedoplatku k č. ručitele 7407013680, č.j. 1512275/15/2804-00460-606290“ vypracovanou znalcem Ing. Macháčem, kdy jako nesprávně posouzené v žalobcem předloženém znaleckém posudku uvádí, že se jedná o zahrnutí bazénu do nadstandardního vybavení hlavní stavby, neocenění stavby bazénu jako venkovní úpravy, nezapočtení přestřešení s podpůrnými sloupky do zastavěné plochy a obestavěného prostoru, posouzení dvojgaráže jako stavby hlavní a ovlivnění ceny pozemku neposouzením stavby dvojgaráže jako příslušenství stavby hlavní. V této listině zvýšil uvedený znalec cenu předmětných nemovitostí na 2.839.890,- Kč. V soudním řízení však touto listinou důkaz prováděn nebyl, neboť na něm zástupce žalobce při jednání soudu netrval, tedy soud jí přiřadil hodnotu žalobního tvrzení. Nicméně je zjevné, že i okolnosti v listině uvedené podporují neprůkaznost žalobcem předloženého posudku v průběhu daňového řízení, tedy správnost postupu žalovaného, který žalobcem předložený znalecký posudek mezi pomůcky pro stanovení daně nezahrnul.

Žalovaný vzhledem k chybám a nesrovnalostem žalobcem předloženého posudku postupoval správně, když tento zpochybněný znalecký posudek ve smyslu ustanovení § 98 odst. 3 písm. a) */a contrario/* daňového řádu neakceptoval jako další pomůcku pro stanovení daňové povinnosti. Krajský soud připomíná, že daňový poplatník nemá právo na výběr pomůcek pro stanovení daně, daňový řád mu takové procesní právo nepřiznává. Výběr pomůcek pro stanovení daně však musí být řádně odůvodněn a musí reflektovat individuální okolnosti případu. Takové povinnosti dle krajského soudu žalovaný v daném případě splnil. Závěry žalovaného považuje krajský soud za dostatečně odůvodněné, založené na logické úvaze a plně přezkoumatelné. Cena zjištěná kontrolním posudkem, který nebyl důvodně zpochybněn, odpovídá ceně dle platného zvláštního právního předpisu a má oporu v ostatních shora uvedených pomůckách pro stanovení daně. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem

žalovaného, že zvolené pomůcky pro stanovení daně byly přiměřené a postup stanovení daně nezakládá nezákonnost žalovaného rozhodnutí.

Krajský soud doplňuje, že orgán veřejné moci či soud není povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace. Ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení. V posuzovaném případě se žalovaný dostatečně vypořádal se základními námitkami žalobce v odvolání, odůvodnění žalovaného rozhodnutí obsahuje konkrétní argumentaci, z které je zřejmé, jak žalovaný k závěru dospěl. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13).

Lze tedy uzavřít, že žaloba nebyla důvodná, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).

Náklady řízení:

Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*). Žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok II).

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moc dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 10. května 2017

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Lucie Marešová